

ĐÁNH BÀ

TUAN BAO XUAT BAN NGAY THU SAU

NAM THU 6 = SO 262 = RA NGAY 6 OCTOBRE 1944

Toa - Soan và Tri - Su 76, Rue Wiéle Hanoi - Tél. 479

MOISO La 11 1944
0.35 CHINH THU
GAP HOI
THU TON VA AN
PHU XN CU VE
La DIRECTRICE
TUAN BAO
DAN - BA
76 Wiéle - Hanoi

TRẺ EM ĐỌC CHUYỆN

xem trong
sô này :

Trẻ em đọc
chuyện

T.B.D.B.

Khảo cứu

Saigon Cholon

của TRIỆU-TRI-LAI

Muốn đẹp

của MỘNG-NGỌC

Nghề nuôi tằm

của Bà NGUYỄN-THỊ-MỸ

THƠ của

HÀ AN

HA-THI-TRINH

T. K. H.

Nước Trùng Nguồn

CHUYỆN RIENG

TRẢ LỜI ĐẸP

GIA - CHÁNH

THU - TÍN v.v...

Hội Phụ-Huynh Học-Sinh Việt-Nam vừa đặt ra một ban đọc sách, để thay các phụ huynh học sinh mà đọc trước cả sách xuất-bản, rồi mách bảo các phụ huynh trẻ em những sách nào đọc có ích, đọc vô hại, và đọc có hại. Tin ấy thực là một tin đáng mừng cho tất cả các bậc cha mẹ thường lưu ý tới sự đọc sách, đọc chuyện của trẻ em. Bởi vì không ai ham xem chuyện bằng trẻ em, mà một khi trẻ em đã thích xem chuyện thì khó mà ngăn cấm chúng. Bà Pearl Buck, một nữ sỹ mỹ, trong một bài khảo về tiểu thuyết Tàu, nhân nói về cuốn tiểu thuyết rất được hoan nghênh của Trung-hoa là cuốn Thủy-Hử, có nói rằng khi trẻ con đã muốn đọc Thủy-Hử thì không tài nào ngăn cấm được chúng. Vì thế, các nhà tiểu thuyết Tàu mới lần lượt viết lại cuốn chuyện ấy sao cho trẻ em đọc mà không hại. Xem thử đủ biết sự ngăn cấm trẻ em đọc chuyện là một việc rất phiền phức và khó khăn. Ngăn chúng trong thì giờ ở nhà, chúng đọc trong thì giờ ở nhà ngoài, lúc đi học, khi về học, trong những giờ nghỉ giải trí và có khi ngay trong thì giờ ở lớp học nữa.

Gia dĩ, không lúc nào bằng lúc này các sách về loại nhi-dồng xuất-bản rất nhiều. Cứ lại các hàng sách mà xem, thật là lắm thứ, lắm loại, đủ các màu sắc để có thể nhuộm óc trẻ em. Óc trẻ như một tấm vải còn nguyên màu trắng, đem nhuộm liền nhuộm lĩnh, bất cứ màu sắc gì thì tại hại biết ngần nào.

(Xem tiếp trang 5)

HỎI.— Bà ngoại tôi thông gia với mẹ X. X. bị học cùng trường với tôi và chúng tôi rất thân nhau. X, nhất định muốn lập gia đình với tôi, song mẹ X, và mẹ tôi đều không muốn, vì cái chỗ tệ liêm mẹ X, đã thông gia với bà ngoại tôi, mẹ tôi bấy lâu coi mẹ X, như chỗ phụ mẫu nay thông gia không tiện và khó cả cho sự xưng hô của tôi khi đã là vợ X, đôi với ông anh ruột của mẹ tôi tức là anh rể của X. Bà nghĩ sự thông gia như thế đôi với người ngoài có khó coi không và cuộc nhân duyên của chúng tôi mà không thành chỉ vì có nói trên thì có là phải không?

V. X.

TRẢ LỜI.— Tôi không thấy khó coi ở chỗ nào cả vì tôi đã thấy nhiều đám vừa thông gia với mẹ và vừa thông gia cả với con sự giao thiệp xưng hô buổi đầu có bỡ ngỡ song nếu cả hai bên đều biết lẽ phải đều trọng cái hạnh phúc của đôi trẻ thì sự ngại ngùng bởi rồi trong việc xưng hô dễ giải quyết lắm vì đó chỉ là một vấn đề hết sức nhỏ nhen. Có nên mượn người lớn trong nhà giảng giải là đó với thấy mẹ cô và X, cũng giảng giải với gia đình X. thì thế nào cuộc hôn nhân chẳng thành tựu tốt đẹp.

HỎI.— Mẹ tôi ở góa nuôi chúng tôi là hai chị em gái. Chị tôi lập gia đình đã lâu còn tôi tuy chưa hẳn thế phật nhưng rất say mê duyên mùi đạo hạnh, hai năm nay lên học kinh tại một sơn môn vùng thượng du. Phần gia tài của riêng tôi, tôi tự nguyện giao cả cho chị tôi để chị tôi phụng dưỡng mẹ già. Không ngờ gặp người anh rể tham lam, người chị mãi mê cờ bạc, chỗ gia tài tôi gởi phát tán hết cả, bỏ mẹ tôi vào

CHUYỆN RIÊNG

cảnh túng thiếu. Tôi đã nguyện nguyền việc thế gian song trước cái điều tệ bạc của anh chị tôi, tôi rất buồn rầu, tức giận, và chẳng mẹ già chẳng chỗ yên thân, tôi cũng không thanh lòng mà tu hành được. Vậy xin hỏi đôi pháp luật tôi có cách gì buộc anh chị tôi phải trả lại cho tôi số tiền tôi đã gởi để mẹ tôi làm của dưỡng lão không? Như cảnh tôi bây giờ rất là bế ròi. Cửa Phật liêng rảng không hẹp, nhưng mẹ tôi ốm yếu quanh năm lại không sung đạo Phật lắm. Khi tôi nghĩ ý tu hành mẹ tôi đã đau đớn rầu buồn lắm — ắt không thể chịu được cảnh thiên già.

DIỆU THỰC

A O cưới của các cô
O dự tiệc của các bà

QUÝ PHÁI

ĐỀU MAY VÀ HÈU
ở hiệu

Lê-Tâm

30, AV. ROUSSEAU 30
= (PHỐ LÒ ĐÚC) HANOI =

Sẽ được như ý.

TRẢ LỜI.— Khi nhà chùa giao tiền cho anh chị, hai người đó có biên nhận giấy má lại cho nhà chùa không? Nếu không có giấy má thì có ai làm chứng cho không? Phải có giấy má hoặc người làm chứng thì sự đòi hỏi trước pháp luật mới có giá trị. Song tôi tưởng người anh người chị đã phát tán hết cả rồi thì dù có đủ bằng cứ điều kiện nhờ pháp luật đòi hỏi nữa tất hai người đó cũng không trả được mà rồi giữa tình chị em lại thêm có sự hằn thù. Nhà chùa đã sẵn phật tâm phật tính tất cũng từ-kh không muốn gây oán thù như thế—

Nhà chùa đã rập tất mọi nhân sự nhưng vẫn thắc mắc về nỗi mẹ già chưa được yên thân, thực nhà chùa đã thấu đáo lẽ tu hành lắm. Thứ nhất là tu tại gia con người mà chữ hiếu không tròn thì có tu trăm kiếp nghìn kiếp cũng không thể được chứng-quá. Vậy thì nếu bà cụ không thể cùng nhà chùa rường nấu cửa Phật được, nhà chùa lại phải tìm cách hoàn tục, tìm sinh-kê mà phụng dưỡng mẹ cho đến lúc người trăm tuổi. Khi đó, nhà chùa lại xuất gia cũng không muộn vì không thể bao giờ muộn được.

THU LINH

Về cuộc thi tâm lý

Về cuộc thi tâm lý, bản báo đã khóa sổ từ ngày hết hạn nhận bài (30 Septembre) Tất cả có 982 bạn gửi bài dự thi. Việc đọc kỹ lưỡng gần một ngàn tập bài ấy cũng mất thì giờ, vậy xin các bạn hãy ráng chờ, khi nào ủy ban chấm thi của bản báo làm việc xong, bản báo sẽ tuyên bố kết quả. Xin trân trọng cảm ơn tất cả các bạn đã hưởng ứng với cuộc thi ấy, để tìm một con đường đi thích hợp cho các bạn gái hiện đại.

T. B. Đ. B

NƯỚC TRONG NGUỒN

CHUYỆN DÀI CỦA THU - THU

(Tiếp theo kỳ trước)

Chẳng chỉ còn trông thấy đôi mắt đẹp của Phương long lanh trong bóng chiếu mờ tối, đôi mắt mà mới thật nhìn thấy lần đầu, chàng đã nhủ thầm, tự tin và tự đắc :

— Đôi mắt ấy thế nào cũng phải thuộc về ta.

Chàng hôn lên mắt Phương. Phương nói nhỏ nhỏ :

— Tại sao chúng ta lại phải đợi đến tháng tám ? Sao chúng ta không cưới ngay tháng sau, ngay tuần sau.

Kha cũng nói nhỏ :

— Em điên bé bỏng của anh ơi ! Phải cho anh sửa soạn đã chứ. Anh muốn một cuộc hôn lễ thực long trọng, thực xứng đáng với em kia. Nhưng nếu em đã muốn thế, anh xin vâng lời.

Phương vòng tay ôm đầu Kha, đôi mắt đắm đuối, và tâm hồn thỏa mãn với cái cảm tưởng chắc chắn Kha là cái ý nghĩa và cái hạnh phúc hiển nhiên độc nhất của nàng !

CHƯƠNG III

Những tiệc tùng thết đãi bạn bè trong dịp thành hôn của mình, Kha đã làm và làm thực long trọng từ mấy hôm trước kia rồi. Chàng muốn đến ngày cưới không phải bận rộn một chút gì nữa để « chúng ta có thể hưởng cái hạnh phúc của một ngày đáng ghi nhớ nhất trong đời chúng ta một cách trọn vẹn » như chàng đã nói với Phương.

Ấy thế mà đến tối, mọi việc xong xuôi rồi, chàng vẫn còn phải tiếp khách mấy người đi phủ rể bạn thân nhất của chàng. Chàng vẫn niềm nở chuyện trò, bông đùa cười cợt với các bạn mà trong lòng thì ấy nấy nỗi Phương vò vò một mình trong căn phòng. Song chàng lại không muốn các bạn vò vò mỗi lần họ đứng lên từ giã, chàng lại kéo nài một cách thực chân thành, khiến cho những người bạn cũng phải ấy làm ngạc nhiên. Họ đùa chàng :

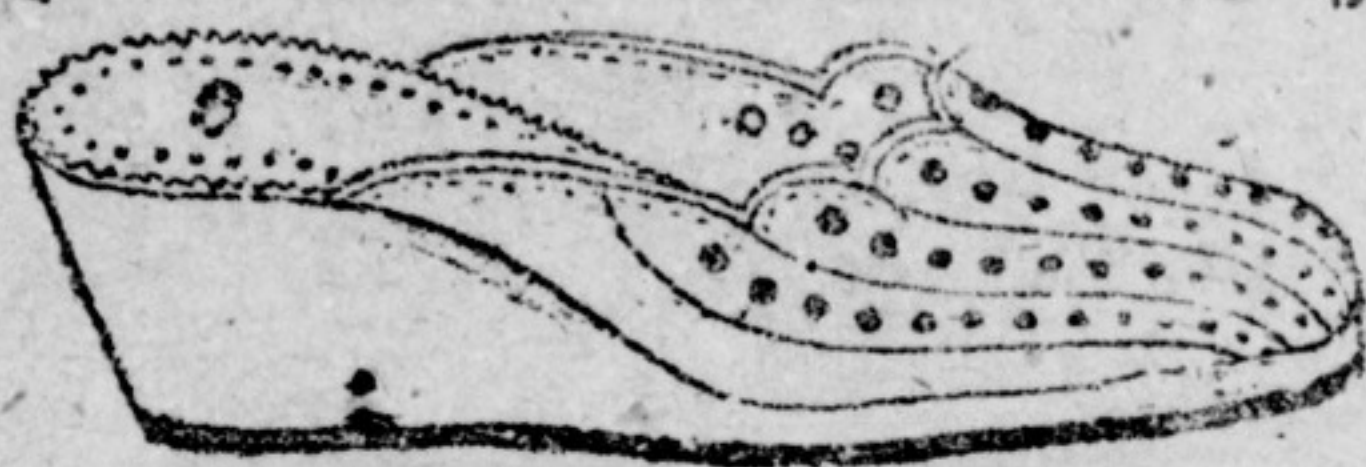
— À thôi nó dùng chúng mình làm món rượu khai vị để ngon cơm đây mà. Nó muốn lui xa mãi cái giờ thân tiên hạnh phúc của nó.

Kha mỉm cười, chàng biết chàng không có ý tưởng ấy và ưng để cho các bạn hiểu lầm, tha hồ chê riếu. Một người khác nói :

Quê-Lâm

N° 6, Rue de la Lague
PHỐ CHÁ CÁI HÀ NỘI

Là một hiệu giày phụ nữ được nhiều tin nhiệm của quý bà, quý cô, vì kiểu đẹp và tốt nhất không đâu sánh kịp.

Bản hiệu mới chế ra nhiều kiểu Sandales mùa hè để đi xe đạp rất bền và nhẹ giá tính 0000 phải chăng 000

— Hay là chú rể cá thộn, thì để chúng tớ phủ rể vào tận tận phòng.

Kha chỉ cười trớn. Chàng sợ các bạn vò vò, sợng cá lên cái ý đánh một hội mặt chược. Sướng lên rồi chàng lại tự cười cái ý định ngộ nghĩnh của mình. « Ngày cưới mà chú rể đánh mặt chược. Để chỉ có mình ! » Thực ra, trong lòng chàng nao nao một cách lạ, chàng thấy cái phải có những ngoại cảnh, ngoại vật để tự chán tình.

Và vừa tiếp truyện các bạn chàng vừa tự giải trí lòng mình, chàng nhận thấy chàng đang có cái bờ ngỡ, cái băng hoàng của một người đứng trước hạnh phúc đột ngột hiện đến. Sự thực, cái hạnh phúc cũng không phải đã đến với chàng một cách đột ngột. Chàng đã dụng tâm tìm kiếm và vun sới nó với sự chắc chắn thế nào cũng tới kết quả như người biết rõ nguồn vàng chỉ việc đào sới là thấy. Song chàng đã thấy một cách mau chóng quá. Điều ấy trước kia chàng lấy làm tự kiêu thì nay lại là nỗi băn khoăn có hàm cá ý ân hận, bình như chàng đã lợi dụng cái mãnh lực của chàng đối với Phương nên mới tới cái kết quả mau chóng này, mà điều kiện quan trọng nhất là sự Phương thôi học.

(Xem tiếp trang sau)

Đợi đến bây giờ là lúc mà mọi sự dù có hấp tấp lỡ rồi cũng không làm lại được nữa chàng mới thốt nhiên nghĩ tới điều đó và mới nhận thấy tất cả cái trách nhiệm cái liên can của chàng trong việc Phương thôi học. Khi còn vị hôn chàng cũng đã nghĩ đến, song chỉ nghĩ đến như một việc rất thường để chàng tự kiêu: « Phương yêu ta đến nỗi tự ý thôi học để chiều theo những ý tưởng của ta. »

Bây giờ thì chính chàng cũng hồ nghi cả ý tưởng của chàng. Chàng tự hỏi :

— Tại sao Phương lại không thê là vợ ta mà vẫn cứ theo học, vẫn thành một nữ bác sĩ ?

Chàng tưởng tượng một gia đình cả đôi vợ chồng đều tận tụy cho khoa học đều mở phòng thăm bệnh. Chàng sẽ tự hào có người vợ giỏi giang thông thái.

Thê mà dù không lên tiếng bất tuộc, chàng cũng đã như người thú xướng xui dục Phương thôi học, cắt đoạn một tương lai rực rỡ của Phương. Những lời bác sĩ Fabert khen ngợi thán tiếc tài học thông minh của Phương lại vắng vắng bên tai Kha, nhưng lần này không phải để gieo trong lòng chàng một nỗi hờn ghen vô lý, mà chỉ làm tăng thêm nỗi ân hận của chàng.

Chàng nghĩ thầm trong trí :

— Ta thực vô lý quá

Phương học sắp thành tài, ta làm cho Phương bỏ dở cả. Vô lý thực !

Chàng bỗng sốt sa ngậm ngùi như người trót phá hoại một công cuộc gì tốt đẹp. Chàng vụt nhớ về mặt hân học của Mỹ mỗi khi gặp chàng và hiểu căn do mỗi ác cảm ấy rồi.

Ôi chàng cứ miên man nghĩ không chú ý đến câu chuyện đã rời rạc của các bạn. Thốt nhiên chàng kêu :

— Minh diên, minh diên thật.

Chàng cười ha hả. Các bạn chàng nhìn chàng, đồng thanh :

— Ủ mà anh diên thật. Cả chúng tôi cũng diên nốt, cứ ngồi ăn một chàng rở sắp đến giờ nhập phòng.

Họ đứng cả lên ra phía cửa. Kha không giữ họ lại nữa. vui vẻ tiễn chân họ ra cổng ngoài. Đi trở vào, chàng cứ tùm tùm cười. Mọi việc đã trở lại rất giản dị trong óc chàng.

Phương yêu chàng, Phương thôi học, Phương tha thiết chàng hơn sự học của Phương.

Chính người mà chàng tưởng là bị hy sinh đã không lấy sự hy sinh làm khó khăn thì can chi chàng lại thắc mắc ? Và chính chàng, chàng cũng vẫn ao ước một người vợ chỉ biết có chàng. Chàng đã toại nguyện. Thê thì chàng còn băn khoăn nỗi gì nữa ?

Chàng tác lười.

— Thê cũng xong. Lấy một người vợ cũng một nghề nghiệp cũng giỏi giang như mình thì chỉ cần nhau mà hết cả chuyện yêu đương. Các cô hay chữ khó chịu lắm.

Chàng nói thê tuy chàng cũng chưa gặp một người đàn bà hay chữ nào khó chịu cả.

(Còn nữa)

THANH-NIÊN

TU-TƯỚNG — NGHỆ-THUẬT — HOẠT-ĐỘNG

1. — ĐOÀN KẾT NGƯỜI VIỆT

- Chống lại óc địa-phương tại hại
- Kêu gọi thanh niên cùng gánh vác một nghĩa vụ.
- Hoạt-động để cường tổ chức sống của người Việt.

2. — KIẾN THIẾT MỘT TƯƠNG LAI

- Về quốc-sự : Nói lại con đường duy nhất đã bị gián đoạn.
- Về kinh-tế : tìm hiểu nền kinh-tế nước nhà để khuyến-khích và khuyến-trợ.
- Về tư-tưởng : Gây nên một trào lưu tư-tưởng mới mạnh.
- Về nghệ-thuật : xu hướng nghệ-thuật về con đường phản-đối xứng lạ và chân chính.

GIÁ BẢO

Mỗi số : 0150 6 tháng : 11100 3 tháng : 6100 1 năm : 20100
Giá ủng-hộ tùy các nhà hảo tâm định lấy. Tay trắng mua phiếu
bì vở xin gửi về :

Ông Huỳnh-Tấn-Phát
Chủ-nhiệm THANH-NIÊN
70 đường Mayer, Saigon

LÁ THU' MÙA THU

Lơ - lạng gió bắt vào thu,
Ôn trang thư nhỏ, ngần ngơ tìm đèn,
Sông hồ gói ghém cánh tem:
Vườn Thanh chị Nguyệt, Phủ Tiên bạn Minh.

Ôi! Buồn nét chữ mỏng manh,
Dặm ngàn ngơ ngác thoảng hình mi cong.
Giời vàng tà áo nhớ nhung,
Giăng lồng cổ áo, gió lừng lá xiêu.
— Vườn Thanh đêm đến tiêu điều!

Khỏi lưa Bến-Ngự, sương veo hoàng thành,
Chị tôi may áo màu xanh,
Chị tôi kim chỉ riêng mình thản nhiên...

«Ngô đồng một lá rơi nghiêng,»
«Mùa thu đã bén cả thiên hạ rồi!» (1)

Mực tàu, giấy bản: bạn tôi
Thơ vương Đường, Tống, mộng nuôi dặm hoè.

Thần thờ nổi gió giăng khuya,
Đồ hồi canh mõ, lễ thê chuông chùa.

Bạn tôi thường cần mới to:
— «May thêm hay mặc áo mùa năm qua!»

U - sầu thoảng lại trời xa,
Liều gầy thân nhỏ, giăng nhòa ánh non.

Hai sắc áo, mấy hoàng hôn,
Rẽ ngang mái tóc, cho buồn hận chung.

— Vào đêm sương đồ chấp chùng,
Lá thư viết vội vào lòng mùa thu.

CÓ HÀ-THỊ-TRINH
(Ninh-bình)

(1) Ngô-dồng nhất điệp lạc
Thiên-hạ cộng tri thu.

Sắp phát hành

TRONG TỦ SÁCH NGÀY MỚI

KHÔNG-GIÁO

với

Ô Đào-Duy-Anh

Nguyễn-Uyên-Diểm
phê bình và nghiên-cứu

Tác giả nghiên cứu thuật rõ những động-lực xã-hội
và lịch-sử giúp cho sự kháng-thê của Không-giáo và biểu
lộ thật rõ vai trò đẳng cấp của Không giáo. GIÁ: 4\$00

ĐẠI HỌC THU-XÃ

181 Henri d'Orléans Hanoi
Giám đốc: Lê-mộng-Cầu

Trò em đọc chuyện

(Tiếp theo trang nhất)

Chắc không ai quên cái ảnh hưởng khốc hại của những chuyện kiếm-hiệp xuất-bản như nấm mọc ở xít ta hồi trước chiến tranh. Bao nhiêu bộ óc non nớt bị nhuộm cái phẩm hoang đường. Trẻ em nhăng bở cả học hành quên cả những giáo lý, để chỉ mơ tưởng đến những câu chuyện quái dị chúng đã đọc được ở trong chuyện.

Bây giờ, tình trạng ấy không còn nữa. Những sách dành riêng cho lớp độc giả ít tuổi rất dễ tìm ấy phần nhiều là những sách thuộc về luân lý, lịch sử, phiêu lưu v.v... Trẻ em có thể đọc được mà không hại. Nhưng giữa những cái hay, có khi vẫn còn lẫn vào những cái dở, do sự không thận trọng của người in sách, hoặc do ngòi bút vụng dại hay câu thả của người viết sách.

Vậy, công việc của Hội Phụ-huynh học sinh Việt-Nam đang làm, phụ huynh học sinh chúng ta nên hoan nghênh nhiệt liệt. Và mong rằng các nhà sư phạm, các bậc cha mẹ, các nhà văn, có lương tâm, có kinh nghiệm, có lòng lo nghĩ đến tương lai của bọn trẻ nhỏ, tham gia vào ủy ban ấy để gây cho ủy ban một thế lực mạnh mẽ về tinh thần. Như thế thiết tưởng ngoài sự giúp ích cho hết thảy các gia đình có con em đi học, lại còn là một cách thức dục các nhà xuất-bản chỉ nên cho in những chuyện nhi đồng thật có ích.

T. B. Đ. B.

THEO lịch-lịch ngày 19 tháng 12 năm 1941, hai thành-phố Saigon và Cholon được phối-hợp làm như một kinh đô xứ Hung-gia-Lý, Judea-pest.

Thế là ngày nay, kinh đô Nam-kỳ đã trở nên một đô-thị rất lớn của cả hoàn-cầu.

Với dân-số nửa triệu, trong diện-tích vau rười mẩu ta, thành Saigon - Cholon đứng ngang hàng với Washington (450.000 người), thủ-đô của Hợp-chúng-Quốc Hoa-kỳ.

Lớn hơn Ottawa, kinh thành G-a-n-Đai, « hòn ngọc Viễn-dông » còn là « đàn anh » của tất cả các thủ-đô Trung Mỹ và Nam Mỹ trừ ra ba xứ Brésil, Chili và République Argentine.

Ở Phi-châu, ngoài Le Cairo, và ở Úc-châu, trừ Sydney, nhân kinh đô trong hai châu đó đều nhỏ hơn Cholon-Saigon.

Ngay đôi với Âu-châu, nó cũng « bầy-vai » với thủ đô Stockholm (Thụy-điển), Lisbon-na (Bồ-đào-Nha).... và to hơn cả các kinh-thành nước Na-Uy (Christania), Hi-lan (La Haye), Phần-lan (Helsinki), Thụy-sĩ (Berne) Lỗ (Bucarest), Bào (Sofia), Nam-tư (Belgrade) và Hy-lạp (Athènes) v.v...

Còn về Á-châu, Saigon-Cholon lớn hơn cả kinh đô Liên-bang Ấn-độ (Delhi), Thổ-nhĩ-kỳ (Ankara) và Ba-tư (Téhéran) cùng Thái-lan (Bangkok) và một số đông các nước khác.

Nhảy lên, với địa-vị cao-cá trên đời vinh-quang thế-giới, Sài-thành sẽ làm « vé-vang » không những cho nước Đại-Nam, cho xứ Đông Pháp, mà cho cả châu Á-tê-A nữa!

Là « con-đế » của tinh-thần đoàn kết và chiến đấu phi thường giữa hai dân tộc Pháp, Nam, nó sẽ lớn lên để tỏ cho

hoàn-cầu biết cái bản sắc phi-thường của nó!

Vậy muốn hiểu nó, để yêu nó hơn, để tỏ-điễm cho nó ngày thêm vĩ-dại, ta cũng nên biết qua lịch-sử cuộc tang thương, biến cải mà nạn nhân là nó, ra sao?!

Xưa kia, Saigon — Cholon vốn thuộc địa-phận của tỉnh-thành Gia-định, một trong sáu tỉnh Nam-kỳ.

Xem quyển Thông-quốc mục lục (Minh-mệnh nhị thập nhị niên) ta thấy Saigon viết là Tây-công và Cholon chép là Đê-Ngân. Có lẽ sau vì sự ghi-chép theo thổ-âm mà dân-dân mới đọc lầm ra Saigon và Chợ-lớn khác nào như Huế (Thuận hóa)

Nuoc Nam

Một tờ tuần báo
mà tất cả mọi
người đều nên đọc

Mỗi số 0\$20
Một năm 9\$00

CHỦ NHIỆM :
LƯƠNG-NGỌC-HIỂN

97, Phố Hàng Gai
HANOI

Một thành phố Việt-Nam to bằng thủ-đô nước Mỹ

SAIGON-CHOLON

KHÁO CỨU của TRIỆU-TRI-LAI

BẾN NÀO CÔ LÁI...

Sương giăng ngập cả xóm làng,
Gió chiều gió lạnh mênh mang ý sâu;
Chiều buồn đồ xuống ngàn lau,
Những ai, bẽ liêu bên cầu, tiễn đưa;
Tận tình thừa ầy để thơ,
Người xưa phiêu bạt bấy giờ nhớ nhung,
Hẹn hò gì, để chờ mong,
Chiều qua bến lạnh dòng sông vắng thuyền.
Chập chùng ngày đã lên duyên
Thẹn thò trăm luyến, rồi ren bóng chiều.
Ở đây sông lạnh đìu hiu,
Bốn phương chứa chắt rất nhiều mệnh mong.
— Bến nào cô lái chờ mong
Một người khách lạ sang chung chuyến đò.

HÀ-ÂN

giết. Trừ ra, Nguyễn-Ánh là con Hoàng-tử Chương Võ tròn thoát.

Chẳng bao lâu, tới tháng chạp năm Đinh-Dậu (1777), Nguyễn-Ánh đã khôi phục được Saigon, nhờ có Đỗ-thành-Nhân giúp sức. Năm 1780, Nguyễn-Ánh, tại Saigon, cử hành lễ Xưng-Vương rất trọng thể và khao thưởng bọn tam-quân rất hậu. Người ta đã mỉm cười tia một tương lai sáng chói. Vui.

Xong, tháng ba năm 1782, Saigon lại thất thủ: không ngờ! Nguyễn-Vương trốn ra Phú-Quốc. Ít lâu, được tin binh-tướng tái thủ thành, ngài trở về, nhưng tháng ba năm sau, công giữ thành chỉ là công đã-tràng xe cát!

Tây-sơn khởi-nghĩa. Năm 1776, niên-hiệu Cảnh-Hung 37, nó bị đại-lội thủy-quân của Nguyễn-Lữ đột-phá tan-tành. Chúa nó, Huệ-tông phái lên Trần-biên (Biên-hòa) lánh nạn. Rồi cái bất-ngờ lại đem Gia-định về tay chủ cũ. Bọn Lý-tải bèn lập Thái-tử Dươg làm Tân-chính Vương và Huệ-tông làm Thái-thượng-Hoàng...

Được ngót một năm, Nguyễn Huệ liên cùng em tới cả phá Saigon. Hoàng-gia bị bắt và bị

Vương đánh ngậm-ngùi, lẩn ra các hải-đảo, chiêu binh tuyên-tướng: Đệi thời.

Khi binh-lực sẵn sàng, và nhân anh em Tây-Sơn chia rẽ, Vương liền trở lại Nam-kỳ với ba đại-tướng: Võ-Tánh, Nguyễn-văn-Thành và Lê-văn-Duyệt.

Năm Giáp-thìn (1784), Saigon là cái đại-gia-đình của sỹ-tốt Tây-sơn luôn luôn ca khúc-khải-hoàn, sau khi đã trừ diệt quân Xiêm trên đường Mỹ-thọ. Chúa Nguyễn cũng tùy-tòng lại một phen nữa gian nan.

Song, công-lao chẳng uổng. Về sau, Nguyễn-Ánh cũng tìm cách đánh được mấy tỉnh phía nam Nam-kỳ. Rồi ngày mùng 7 tháng 9 năm 1788, ngài hoàn toàn chiếm được Gia-định trấn-thành.

Cũng năm ấy, bên Tàu Saigon được đón tiếp ông Olivier de Prumanel cũng nhiều binh sỹ Pháp.

Ông này đã vẽ kiểu để xây dựng thành phố Saigon theo kiểu Vauban.

Năm Mậu-ngọ (1783) hai Nam-tướng Hoàng Đức và Nguyễn-văn-Trương rời bên Saigon cùng quân-lính, để sang cứu nước Xiêm-la (Thái-lan) chống nạn ngoại-xâm của Diên-Điền.

Năm 1802, sau khi xưng đế, niên-hiệu Thế-tổ, đức Cao-hoàng cử Tá-quân Lê-văn-Duyệt làm tổng-trấn thành Gia-định.

Từ đây, Saigon lại hiện ra bộ mặt mây chực năm về trước và có phần xinh-sắn hơn nhiều: Dân cư an-lạc; thương, nghệ tiến hành...

(Còn nữa)

QUY BA!
QUY CO! MUON CO

Giấy tốt, đẹp
bền và dễ đi,
không đâu sánh kịp
xin mời lại hiệu

Quê-Hiên

36, Phố Hàng Bò, 36 3

HANOI

SẼ ĐƯỢC NHƯ Ý

TRA LỜI ĐẸP

Bà **TRUNG** Sóc trang. — Bệnh ngứa của bà do máu siah ra vì bà mập quá, bà cần uống thuốc thanh huyết, nghĩa là làm cho huyết bớt nóng đi thì khỏi. Ăn uống dùng rất ít thịt.

Cô **T. T. T.** Sóc trang. — 1) Đã 21 tuổi mà chỉ cao có 1m42 và nặng 39 kilos, như thế cần phải làm bỏ và tập thể thao cho nhiều mới được. Nên ăn các đồ biển uống những thuốc có nhiều chất calcaire, tập bơi lội v.v... 2) Gương mặt ấy dùng phấn màu ocre n° 3, thoa đậm ở hai má, rất lợi ở cằm và trán, Fard dùng màu mandarine thoa ngay nơi gò má. 3) Lông mày tỉa thấp xuống và cho theo đường mắt, cuối mắt cho vành cung. 4) Về áo, chờ bao giờ bạn màu sẫm.

Cô **MUỘI** Bentre. — 1) Nước da ấy dùng phấn màu mauve nhạt, Fard màu Lilas và son màu rouge n° 3. 2) Phấn màu ocre rosée thích hợp với da trắng. 3) Thử phấn cô hỏi chúng tôi chưa thấy bao giờ. 3) Cuốn sách đó chưa tái bản.

Cô **DUNG** Thuận-thành. — 1) Có thể lây được lắm. Lúc nói chuyện ngồi xa ra vì người họ lao khi nói nước bọt có thể bắn sang mình, hoặc vào không khí mình hít phải. 2) Mua chlorate de potasse cho vào nước mà súc miệng. 3) Muốn mua chỉ phải xin thầy thuốc một cái giấy là mua được mà xin giấy thì cũng chỉ tốn vài đồng bạc thôi.

Cô **DUNG** Hải-dương. — 1) Một ong lợi cho da mặt song phải biết cách dùng. Sao không mua thuốc trị trứng cá? 2) Hề đánh đi thì có sẹo nhỏ, Tốt hơn là cứ để, tin gì tương số. 3) Coi ở những số báo cũ có nhiều cách tập. 4) Còn cao được lắm, nhưng muốn cao thì phải tập. Đánh đu cũng được. 5) Có thuốc chữa chai chân song hiện nay hết rồi. 6) Chính bệnh táo làm cho mặt có mụn và nước da xấu đi. 7) Cứ gửi ảnh lên.

Một độc giả Ninh-Bình. — 1) Như thế lùn quá, coi câu trả lời cô T. T. T. Sóc trang ở trên. 2) Vui lòng mua dùm thuốc trị tàn nhang, gói 10\$ cả cước.

Cô **NGHI** Sơn-tây. — 1) Vì máu trong người xấu. 2) Dùng crème d'amande xoa vào tay mỗi buổi tối. 3) Có gửi ảnh lỗi bảo đảm, coi song sẽ trả lại cô. 4) Như vậy là vừa vặn, đừng nghe ai làm gây người mà có hại. 5) Có cứ gửi, đăng được sẽ đăng.

Cô **TÔ-MAI** Ninh-Bình. — 1) Crème Tsar mỗi thụt 15\$, pommade Trikogène 8\$00. 2) Báo cũ hết cả chỉ còn chừng 40 số. 3) Da nhờn thì dùng crème Tsar pour peaux grasses và dùng lait de concombre.

Cô **H. M.** Hanoi. — 1) Cao thì vừa nhưng hơi gầy, vậy làm bỏ thêm. 2) Nước da ấy có lẽ tại có ngồi cả ngày và ở chỗ không thoáng. Dùng phấn màu ocre foncé fard màu mandarine, son màu orange thắm, tóc chải lối lười trai, nghĩa là để một vành tóc chòm nửa trán. 3) Mua dầu dừa pha eau de cologne vào mà dùng. 4) Tập bơi hay nhảy giầy.

Cô **Saigonaise.** — 1) Dùng sữa người tốt nhưng đừng để lâu trên mặt quá 1 giờ. 2) Hãy còn con gái nên dùng những màu tươi, non, ngay màu da của giầy và « sac » cũng vậy. 3) Tập bơi thì bộp chân và đùi sẽ thon.

Cô **TUYET.** — 1) Vẫn có thể dùng được thứ pommade ấy. 2) Savon đó tốt, Chỉ có cách ấy thôi.

Bà **KHÙNG** Haiphong. — Đã gửi crème Tsar và lait d'amande.

Cô **MỘNG-GIÁP** Moncay. — Cho biết địa chỉ để gửi lait

TÌNH THƠ ĐÃ CÓ BẢN GIÁ 2p.50.

MỘT TẬP THƠ MỚI CỦA
B.Đ. AI-MỸ và TRINH-LIÊN (tức Tô liên)

« ... NHỮNG NÉT TÌNH ĐẬM - ĐÀ Ở TRONG NHỮNG LỜI THƠ ĐẦY MƠI MÊ... »

in toàn giấy tốt -- bìa 2 mẫu
có hai bản khắc gỗ soda

Sách in có hạn — vị nào muốn
xin viết thư về nhà xuất bản : **MR BÙU - ĐÁO**
S rue Courbet, Quinhon

NGHỀ NUÔI TÂM

(Tiếp theo kỳ trước)

Trứng đã chọn rồi phải treo một chỗ thoáng khí mát - mẻ, phải phòng chừng giồng thân-lân (thạch sùng) rất thích ăn trứng tâm. Độ 8 ngày cho đến 10 ngày thì trứng nở ra tâm, thường trứng nở vào buổi sáng vào lúc mặt trời mới mọc trứng nở về chiều (contre-raison) không được tốt. Mỗi con bướm có thể đẻ được 300 đến 400 trứng, trứng mới đẻ màu trắng-trong, độ 3 bốn ngày trứng đổi ra màu vàng. Và từ 6, 7 ngày trở đi, hơi thâm thâm, rồi đen và nở.

Tâm sau khi nở sắc hơi đen rất yếu, đợi khi tâm nở đều, dùng lá dâu giấy giầy (không non lắm, mà cũng không già lắm, tính từ ngọn trở xuống dùng lá thứ tư) và dao rất bén mà xắt (thái) dao không bén sẽ làm cho dâu bầm dập. Tâm ăn phải thứ dâu ấy sẽ bình. Cho tâm mới nở ăn khoảng 2 giờ đồng hồ đã hơi mạnh cần phải san tâm từ miệng giầy bán qua một cái mẹt hay cái nia tùy theo tâm nhiều hay ít. Khi san tâm vì tâm còn yếu quá, nên

dùng tay nhiều khi vì quá mạnh tay, tâm sẽ đau mình và hư, cho nên người ta thường dùng hai miếng cây bằng chiếc đĩa ăn cơm, nung cả miếng tâm (tâm con và một ít dâu) để qua bên mẹt.

Mỗi ngày cho ăn độ bốn lần, đêm một hoặc hai lần, đều đều như vậy trong 4, 5 ngày thì đến thời kỳ tâm nghỉ (thời kỳ thay da - « ăn một »). Trước khi tâm nghỉ, sắc tâm trắng trong, hơi lờ đờ, cần phải cho ăn thêm một lần dâu nữa, sau khi ăn rồi tâm sẽ chui hết xuống dâu còn dư, và nghỉ 24 tiếng đồng hồ; thường thường tâm thức dậy về buổi chiều, sắc tâm trắng và đều nhận xét kỹ da tâm hơi nhẵn, đó là thời kỳ tâm bắt đầu « ăn một ».

Đợi khi tâm lên đều trên mặt dâu (dâu cũ còn lại) người nuôi tâm xắt dâu hơi lớn lớn một chút, và sau khi cho ăn được một lần lại dùng cách thức cũ mà thay phân cho tâm.

Tâm ăn một mỗi ngày cần phải cho 4 lần và đêm một lần

và thường phải thay phân mỗi ngày mỗi lần, vì tâm không ưa bẩn thỉu. Giờ thay phân và giờ cho ăn cần phải điều độ, được vậy tâm mới tốt và tơ mới đều.

Tâm ăn một bốn ngày, lại nghỉ, lại thức dậy, rồi ăn hai và sau 4 ngày ăn hai, lại nghỉ, lại thức dậy rồi ăn ba, rồi từ ăn ba đến ăn tư cũng 4 ngày, trong thời gian ấy cách cho ăn và cách thay phân cũng giống như tâm còn ăn một.

Ăn tư được 4, 5 ngày thì tâm nghỉ, và sau 24 tiếng đồng hồ tâm thức dậy và đến thời kỳ « ăn lên » hay « ăn rồi » và từ « ăn rồi » cho đến khi tâm « chín » phải đúng năm ngày nữa.

Từ bắt đầu ăn rồi cho đến khi tâm « chín », là thời kỳ tâm ăn rất nhiều dâu, cho nên người nuôi tâm cần phải dự bị cho đủ dâu.

Trong thời kỳ này dâu thiếu hoặc ăn không đều, tâm sẽ gây đi vất vả.

Khi tâm gần chín, người nuôi tâm phải sắm « búa » (có chỗ gọi là « né »). Búa dùng những nhánh cây buộc chung lại, nhánh nọ mắc vào nhánh kia, tâm sẽ do những khoảng trống

(Xem tiếp trang sau)

ĐÃ CÓ BÁN KHẮP MỌI NƠI :

Vua Cốt - mìn và
Chiến-Cụ.

Alfred NOBEL
của DUONG - VÂN - MAN

Hay là
người sáng
lập giải-thưởng
Hòa - Bình Quốc - Tế

C. I. P. I. C. | 72, Ch. WIELE - HANOI.

ây mà làm kén. « Búa » cần để đứng hơi nghiêng nghiêng để tránh nước dãi con tằm trên rơi vào con tằm dưới, nước dãi tằm rất độc, mỗi khi con tằm nào đầy phải nước dãi con khác dẫu sẽ trun lại không kéo được tơ và có khi mù mắt chết.

Dưới chân « búa » phải có những bát nước để tránh kiến.

Tằm chín rồi người ta bắt bỏ vào búa con này cách con kia độ 4, 5 phân để cho tằm để làm kén và dưới « búa » tằm người ta phải để một ít lửa âm âm gọi là « om kén », nhờ hơi lửa âm âm đó tằm sẽ kéo được tơ nhiều, không âm tằm sẽ ngừng kéo tơ vì lạnh. Búa tằm cần phải để vào một chỗ thoáng khí và sáng sủa, nhất là không được động dấy, vì tằm sẽ giật mình không kéo được tơ, vì đó mà sợi tơ không được liên tiếp sau này ươm tơ sợi tơ sẽ đứt khúc.

Từ khi tằm lên búa đến khi lấy được kén là 24 tiếng đồng hồ và từ khi thành kén cho đến khi thành bướm là 8 hay 10 ngày là tùy theo thời tiết nóng hay lạnh của mỗi nơi. Kén, nếu không dùng làm giống, thì cần phải phơi nắng hoặc sấy trên lửa hơi nóng để cho những con nhộng trong « kén » (chrysalide) sẽ phải chết ; nếu không đến thời kỳ thành

bướm, bướm sẽ cắn kén mà chui ra, kén ấy thành ra « kén đổ », bán không có giá.

Kén tốt.— Sắc óng ánh, tơ mịn, trông rất đẹp mắt.

Kén xấu.— Sắc không sắc sảo, tơ xù xì và xộp.

Cách thức và nghề nuôi tằm

Tằm không ưa bán thiu ẩm thấp, cho nên nhà nuôi tằm cần phải cất vào 1 nơi cao ráo thoáng khoáng và mát mẻ chung quanh nhà có vách và có cửa sổ rất nhiều.

Tằm sợ gió, cho nên mỗi khi có gió chiều nào thì phải đóng cửa chiều ấy lại, chung quanh nhà nuôi tằm không nên để hồ ao nhớp nhúa.

Giồng chuột, thằn lằn (Thạch Sùng) và nhặng (ruồi lùn) rất thích ăn tằm, cho nên chỗ nuôi tằm cần phải làm thềm nào để tránh được những giồng ấy, nhất là kiến.

Bệnh tằm.— Tằm có rất nhiều bệnh, bệnh sinh ra thường do nơi giồng xấu, dẫu xấu hoặc ẩm thấp và bán thiu.

— Dẫu cho tằm ăn cần phải ráo nước và mát dẫu, nhiều khi dẫu lay ở phương xa đem về phải hong cho dẫu ăn ráo mồ hôi trước khi cho tằm ăn, nếu không, ăn phải thứ dẫu

THỜI GIAN PÉTAIN SỐ.

Tiền Công - nghệ là một sức mạnh của nước Pháp, nên Bảo - chức cho sự giữ gìn, mở mang và chấn - hưng công - nghệ là một điều tối cần. Kể ra nước Pháp là một nước canh - nông. Vậy nếu thợ thuyền có mang tài chí ra giúp dân quê ở khắp các nơi, thì các thôn quê mới = PHỤC - HUNG ĐƯỢC =

hoặc nóng có mồ hôi, hoặc ướt, tằm sẽ không tiêu, phân tằm lộn lên dẫu, dẫu tằm lớn và thời dẫu rồi chết.

— Bệnh dịch tằm, làm cho tằm vàng ra, bỏ ăn và thường bỏ lên vành nong rồi chết — bệnh này do sự bán thiu sinh ra.

— Tằm có troi (dòi), khi nuôi tằm, không che kín cần thận, tằm bị ruồi lùn (nhặng) đốt phải, tuy bên ngoài không tỏ giầu gì dẫu ốm, nhưng nọc độc của nhặng sẽ kết thành troi trong bụng tằm, tằm càng lớn, troi cũng lớn theo, tằm đã có troi thường không kéo tơ, nếu nuôi ép, sau tuy kéo được kén, nhưng kén sẽ bị con troi trong bụng tằm cắn kén chui ra, kén ấy sẽ không có giá trị.

NGUYỄN THỊ MỸ

(Hạnh phúc)

SẮP XUẤT BẢN :

CỎ DẠI

TẬP VĂN ĐẶC BẮC NHẤT CỦA Tô-Hoài

Còn một số ít : **Trên đường Nghệ-thuật** Văn-học bình-luận của Vũ ngọc Phan

In lần thứ hai, sửa lại rất kỹ và có thêm nhiều đoạn — Giá 3\$00

Con đường mới của thanh-niên CỦA VŨ-NGOC-PHAN (HẾT

NHÀ XUẤT-BẢN HÀ-NỘI — VŨ-GIA-TRANG Thái-Hà Ấp, HÀ-NỘI

Muôn đẹp

Vẻ đẹp của phụ-nữ cũng ví như vẻ đẹp của đóa hoa. Đóa hoa biết cách gìn giữ thì sắc đẹp của đóa hoa được bền. Người con gái biết gìn giữ, biết trang điểm, không những vẻ đẹp của mình thêm phần lộng lẫy mà còn giữ được lâu dài.

Bông hoa cắm vào một chiếc lọ có nước lã tất nhiên là tươi tốt, bền đẹp hơn là bông hoa cắm trong nậm khô khan.

Dưới đây tôi xin hiến các bạn hai phương-pháp « làm đẹp » rất hiệu nghiệm. Các bạn muốn có bộ mặt xinh tươi như bông hải-dương xin cứ làm theo sẽ được như ý muốn ngay :

Phương - pháp thứ nhất :

1) Chờ nằm ở giường mà đọc sách.

2) Sáng nào dậy cũng nên uống nước cam (vắt độ 6 quả)

3) Lau người (sa lotioner) bằng nước lã lấy.

4) Rửa mặt bằng nước thảo hoàng-liên cho nước da sáng và má hồng.

5) Lúc nào cũng tươi cười

6) Ngày ngày đi bách bộ ở những nơi thoáng khí độ một giờ và nhớ đi giày vừa chân, gót không cao, không thấp.

7) Sáng dậy soi gương, thấy có vết răn nào ở mặt, dùng ngón tay trỏ xoa cho mất đi.

8) Tập mỉm cười nhưng chỉ cười nhếch để đuổi mắt răn lại.

9) Ít dùng rượu vang và ăn ít thịt.

10) Tháng nào cũng nên nhờ thầy thuốc khám sức khỏe một lần.

11) Giữ thân thể được thanh thoi.

Phương-pháp thứ hai:

1) Sáng dậy soi gương thấy tinh thần còn mệt nhọc nên khép màn ngủ thêm ít nữa.

2) Gội đầu bằng nước hương thảo cho tóc mềm.

3) Ngày nào cũng xoa nắn các khớp ở mặt (vuốt từ môi ra má, từ đuôi mắt lên chân tóc và từ cằm xuống cổ)

4) Lấy ngón tay trỏ xoa từ môi lên đuôi mắt và trái lại.

5) Nếu mũi mình hơi bóng bóng như bôi mỡ phải rửa bằng nước nóng.

6) Ngày nào cũng rửa mặt bằng nước hoa hồng để nhẹ phân cho mặt được... long lanh vừa nước mùa thu.

7) Khi thấy người mỏi mệt nên nằm ra rồi thảng chân tay, gáy đệm một cái khăn tắm nước nóng.

Mộng Ngọc NGUYỄN-văn-THỊ
Sơn-Lộc (Sơn-Tây)

THU TIN

Đã nhận được mandat của quý vị kẻ dưới đây vậy xin cảm tạ.

Bà Đỗ quốc Bảo (Lai châu) cô Lê kim Xuyên (Thanh hóa) bà Đặng văn Quang (Gia định) ông Lê thành Tuấn (Huế) bà Nông văn Nghiêm (Lạng sơn) ông Phú Lương (Sơn Mỹ) ông Đàm thế Niah (Hà giang) cô Lý ngọc Khương (Quảng Ngãi) bà Trang (Soc Trang) cô Dung (Bắc ninh) ông Bài văn Đạt (Đalat) cô Kim Trinh (Thái nguyên) cô Huỳnh thị Nhung (Chợ lớn) cô Thu Cúc (Quảng trị) cô Dương mộng Tháo (Hà đông) cô Nguyễn thị An và cô Trần thị Lân (Bắc ninh) cô Nguyễn thị Hoa (Vinh Long) cô Sơn Sơn (Huế)

Ông Trần Đức Nam (Vạn yên) Nếu mua 3 thư đó ông gửi thêm cho 29\$00 nữa.

Bà Nông văn Nghiêm (Đông đặng) cuốn Lâm Bệp Giới hủ cá; Hạ báo đến 4-4-44 đã gửi tiếp từ 257.

Cô Nguyễn Thị An (Bắc ninh) Cuốn đó sẽ tái bản trong ít lâu nữa.

Cô Lý Ngọc Phương (Quảng Ngãi) đã gửi 2 số thiệp, mặt số nào xin cho biết sẽ gửi bù.

Cô An (Bắc ninh) Chưa thể tái bản ngay được.

Bà Nghiêm (Lạng sơn) Đó là từ nhà báo không, gửi bà đề quá 4 tháng mà không trả tiền 2) Cuốn L. B. G. hết rồi.

ETS Văn Hóa (Rạch giá) Hết sách ấy rồi.

Ô. Văn Loan - Rất tiếc.

ĐÃ CÓ BÁN

HOA-MỘNG của TƯỜNG-VÂN

1) THƠ LAM - Có nhiều bài đặc sắc, thi ca, từ khúc có đủ

2) THƠ DỊCH. - Có mấy bài Đường thi, viết bằng bút lông rất tốt.

3) THƠ DỊCH PHÁP VĂN. - tựa những bài danh tiếng của Lamartine, Victor Hugo, S. Prud'homme, Beaudelaire, Verlaine, Rognier, Materlinck, Comtesse de Noailles...

Ông Nguyễn-triệu-Luật riêng chú ý đến phần này đã (khen dịch giả (Tao-Dàn số 13 - 1939) có tài viết-hóa văn chương Pháp như bà Nguyễn-thị-Điểm (dịch Chinh-phạ-có tài Việt-hóa văn-chương Tàu. Ai muốn xem bài này xin gửi 0\$10 tem cho KIOSQUE THANH - TAO VINH

Hỏi « Hoa - Mộng » ở các hiệu sách lớn.

THUỐC GIA-TRUYỀN TUYỆT HAY ::

PHÒNG - TÍCH **CON CHIM** 0p.50
 THUỐC - LY **CON CHIM** 0.40
 THUỐC - HO. **CON CHIM** 0.40
 CHÍNH - KH. **CON CHIM** 0.40

DAU CHÔI HOA - KỶ GIÁ 1 p.20

ĐẠI-LÝ TÔNG PHÁT HÀNH:

NAM-TÂN, 109, Bonnal Haiphong.

AN-HÀ 13 Rue du Cuivre Hanoi.

GIÚP CÔNG QUÝ !

Ỗ-nhị gì bằng hồ ra' mỗi tháng
 một đồng mua tấm vé ;

Sò Đông-Pháp

mà còn hy-vọng sẽ có :

Nhà lầu, ô-tô, tha hồ sung sướng
 mỗi tháng nở một kỳ

THANH-HƯƠNG

Miệu bánh ngon và khéo nhất

HANOI

Bủ các thứ bánh mứt lỏi ta.

NHẬN LÂM : BÁNH ĐÁM CƯỚI

43, PHUC-KIEN ○ VÀ CÁC THỨ ○

HANOI BÁNH SÈU, TẾT.

CẢN ĐỀ Ý HAI ĐIỀU :

1) Phương thuốc ho lao của cụ TRỊNH-HẢI-LONG (nội tổ
 ông đốc học HẢO) là đáng tin cậy vì đã cứu động nhiều
 người mắc bệnh ho lao, ho ra máu hay ho đờm. Có 2 thứ
 Có hai thứ: 8p00 và 10p00 -- hạng đặc biệt 12p00

2) Toàn cõi Đại-Á-Đông ai cũng rõ sự công hiệu của Nước
 Cốt Sâm Cao-Lý (còn sâm Cao-Lý chưng lấy nước cốt
 Đại tài bổ dưỡng người già yếu. Thanh niên nam nữ gây
 cảm, bạc nhược. Vv

Ve lớn: 8p00 nhỏ 6p00 -- hạng đặc biệt 10p00

Ở XA MUA GỬI MANDAT CHO ÔNG :

TRỊNH-VĂN-HẢO

19, Rue de Vassoigne, Tân-dinh--Saigon

Muốn được sinh tươi,
 các bạn hãy dùng thử :

7 MÀU SẮP MÔI
Pimprenelle

Do nhà Kỹ-sự hóa-học JEAN BEYER chế-tạo

Bán theo giá quảng-cáo

6P.90 MỘT ỐNG.

ĐẠI LÝ ĐỘC QUYỀN :

72, WIELÉ HANOI 72,

IAMDA & Cie

(CẦN NHIỀU ĐẠI-LÝ CÁC TỈNH)

RA ĐỜI TỪ NĂM 1921, THUỐC BỔ

CỦ'U - LONG - HOÀN

VÔ - ĐÌNH - DẦN

ĐA TUNG LAM DANH-DỰ CHO NGHỀ LÀM THUỐC VIỆT-NAM

KHẮP XỨ ĐÔNG-PHÁP CÁC CỬA HÀNG AN-NAM VÀ KHÁCH ĐỀU CÓ BÁN LẺ

Hộp 2: hoàn: 3p.00 Hộp 4: hoàn: 5p.75 Hộp 10: hoàn: 13p.90 Giá đã kiểm soát

TÔNG PHÁT HÀNH Bắc-Kỳ, Ai-Lao và phía bắc Trung-Kỳ

ÉTABLISSEMENT VẠN-HÓA • 18 Rue des (antennais) - HANOI

Publication autorisée par arrêté du Gouverneur Général du 19 Janvier 1939

Imprimerie Le-Cuong, tirage / Exemplaires La gérante LƯU-THỊ-YEN dite THUY-AN